

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 358
din 25.06.2014**

Dosar nr.: 64/2014

Petiția nr.: 538/28.01.2014

Petent: Sindicatul Polițiștilor din România "Diamantul" pentru domnul B

S

Reclamat: Direcția Generală de Poliție a municipiului București –
Serviciul de Poliție Metrou

Obiect: posibil tratament discriminatoriu la adresa agentului de poliție
prin solicitări care exced programului de lucru

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. Sindicatul Polițiștilor din România "Diamantul" pentru domnul B S,
cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedură în loc. București,

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Direcția Generală de Poliție a municipiului București – Serviciul
de Poliție Metrou, loc. București, Calea Victoriei, nr. 19, sector 3

**II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de
discriminare**

2.1. Petentul sesizează un posibil tratament discriminatoriu la adresa
agentului de poliție prin solicitări care exced programului de lucru.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și
sanționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările
ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a
îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 538/19.02.2014 a fost citat petentul, iar prin adresa
nr. 1170/19.02.2014 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de
Consiliu, la data de 13.03.2014.

3.4. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că sesizarea se referă la situația unui agent de poliție în cadrul Serviciului de Poliție Metrou care, potrivit afirmațiilor acestuia, este obligat să se prezinte la serviciu cu 30 de minute înainte de începerea programului de lucru pentru a participa la instructaj, deși acesta ar trebui să se desfășoare în timpul efectiv de lucru.

4.1.2. De asemenea nu se respectă ordinea schimburilor și a posturilor. În acest sens, agentul de poliție exemplifică faptul că în ultimele trei luni acesta a lucrat numai schimbul 2, fără a executa și celelalte două schimburi.

4.1.3. Agentul de poliție menționează că nu se consemnează în niciun registru cele 30 de minute alocate instructajului pe care le efectuează în afara orelor de program.

4.1.4. Mai mult, când au loc misiuni în care sunt solicitați să rămână peste program, până la ore târzii (ora unu noaptea), agenții de poliție nu au cu ce să se deplaseze spre domiciliu și efectuează deplasarea pe cont propriu.

4.1.5. Petentul solicită sancționarea conducerii Serviciului de Poliție Metrou pentru încălcarea continuată a programului de lucru al subordonaților, prin obligarea acestora să înceapă programul de lucru cu 30 minute mai devreme față de momentul oficial al începerii programului de lucru, în vederea efectuării instructajului. Din punctul de vedere al petentului instructajul este o activitate de lucru și care trebuie desfășurată în timpul programului de lucru de 8 ore și nu în afara acestuia.

4.1.6. Petentul solicită sancționarea conducerii Serviciului de Poliție Metrou pentru omisiunea de a înscrie în situația centralizatoare privind orele de muncă prestate peste durata normală a programului de lucru, a celor 30 minute zilnice de instructaj care se efectuează zilnic, suplimentar, în afara programului regulat de lucru.

4.1.7. Petentul solicită sancționarea conducerii Serviciului de Poliție Metrou pentru tratamentul discriminatoriu la care îl supune pe agentul de poliție menționat în sesizare, membru de sindicat, care timp de trei luni consecutiv, așa cum rezultă din plângerea acestuia, a fost obligat în mod abuziv să lucreze doar schimbul 2.

4.1.8. Petentul arată că din informațiile sale, conducerea Serviciului de Poliție Metrou are o opinie originală potrivit căreia au drept să lucreze în schimbul 1 doar polițiștii căsătoriți și polițiștii femei, polițiștii necăsătoriți fiind obligați de conducere să lucreze doar în schimbul 2.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată arată că petentul susține că își desfășoară activitatea în cadrul Serviciului de Poliție Metrou și este "obligat și forțat" să vină la serviciu cu 30 de minute înainte de începerea programului de lucru pentru a participa la instructaj, deși acesta ar trebui să se desfășoare din timpul efectiv de lucru.

4.2.2. Partea reclamată consideră că trebuie avută în vedere definiția discriminării așa cum este prevăzută la art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

4.2.3. Partea reclamată menționează că petentul nu aduce nicio probă în susținerea acțiunii sale.

4.2.4. Partea reclamată precizează că, raportat la susținerile petentului, sunt incidente prevederile art. 44 alin. 1 și 2 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, potrivit cărora: *“Serviciul polițienesc are caracter permanent și obligatoriu. Polițistul este obligat să se prezinte la programul de lucru stabilit, precum și în afara acestuia, în situații temeinic justificate, pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, cu compensarea timpului lucrat, potrivit legii”*.

4.2.5. Totodată, O.M.A.I. nr. 577 din 8 august 2008 privind programul de lucru al polițiștilor, formelor de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal, la art. 2, alin. 1 și 3 prevede următoarele: *“Durata programului de lucru al polițistului este, de regulă, 8 ore pe zi și 40 de ore pe săptămână, cu un repaus săptămânal de 2 zile, de regulă sâmbăta și duminica. Durata maximă legală a programului de lucru nu poate depăși 48 de ore pe săptămână, inclusiv orele suplimentare. Prin excepție, durata programului de lucru poate fi prelungită peste 48 de ore pe săptămână, cu condiția ca media orelor de muncă, calculată pentru o perioadă de referință de 3 luni calendaristice, să nu depășească 48 de ore pe săptămână”*.

4.2.6. Partea reclamată menționează și dispozițiile art. 3 alin. 1-3 din același act normativ care statuează că: *“ Programul de lucru se organizează în zilele lucrătoare, în intervalul orar 08,00 – 16,00. În unitățile în care programul de lucru nu poate fi desfășurat în intervalul de timp prevăzut la alin. 1, acesta este organizat, prin dispoziția șefilor structurilor respective, cu consultarea Corpului Național al Polițiștilor și a altor asociații profesionale legal constituite, precum și a sindicatelor reprezentative, cu respectarea prevederilor legislației în vigoare. Prin excepție, pentru desfășurarea unor activități temporare cu caracter specific, șefii de unități pot organiza, fără consultarea asociațiilor cu caracter profesional și a organizațiilor sindicale reprezentative, programul de lucru în alt interval orar, cu obligația de a asigura timpul liber corespunzător”*.

4.2.7. Articolul 14 alin. 1 și 2, de asemenea completează: *“Caracterul permanent și obligatoriu al serviciului polițienesc obligă polițistul ca pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu să se prezinte la programul de lucru stabilit, precum și în afara acestuia, situații temeinic justificate. Programul de lucru este stabilit astfel încât să se asigure continuitatea serviciului polițienesc și refacerea capacității de muncă, în condițiile prevăzute de lege”*.

4.2.8. Așadar, din prevederile expuse mai sus, partea reclamată consideră că rezultă fără echivoc faptul că serviciul polițienesc are caracter permanent și obligatoriu, fiind necesar să se asigure continuitatea serviciului polițienesc, fapt care ar trebui cunoscut de către petent, având în vedere calitatea sa de polițist.

4.2.9. În concluzie, partea reclamată solicită Colegiului director să constate că, în speță, nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența art. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare ce constă într-un tratament discriminatoriu la adresa agentului de poliție prin solicitări care exced programului de lucru.

5.2. Colegiul director ia act de punctul de vedere exprimat de partea reclamată potrivit căruia, în conformitate cu prevederile legale incidente, rezultă fără echivoc faptul că serviciul polițienesc are caracter permanent și obligatoriu, fiind necesar să se asigure continuitatea serviciului polițienesc, fapt care ar trebui cunoscut de către petent, având în vedere calitatea sa de polițist.

5.3. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.4. Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice,..

5.5. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.6. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu

modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.7. În speță, petentul sesizează tratamentul potențial discriminatoriu la adresa agentului de poliție prin solicitări care exced programului de lucru. Partea reclamată vine și arată că a acționat în conformitate cu prevederile legale în vigoare, iar acuzațiile petentului sunt nefondate, în cazul supus soluționării Consiliului nefiind vorba de nicio faptă de discriminare care să se încadreze în dispozițiile cuprinse în O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

5.8. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, una dintre condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie este existența unui criteriu.

5.9. Colegiul director constată că, în speță, nu sunt îndeplinite condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie, neputând fi reținut un criteriu de discriminare.

5.10. Colegiul director dispune că aspectele sesizate de petent nu constituie faptă de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nefiind îndeplinite condițiile cerute de lege și anume *lipsește criteriul de discriminare*.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare, potrivit art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – membru

Bertzi Theodora – membru

Haller István – membru

Lazăr Maria – membru

Panfile Anamaria – membru

Stanciu Claudia Sorina – membru

Vasile Alexandru Vasile – membru

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ,** constituie de drept titlu executoriu.